

W ramach przedstawionego rozumowania Sąd dokonuje wykładni art. 58 ust. 2 REACH w sposób, który jest sprzeczny zarówno z jasnym sformułowaniem i celem tego przepisu, jak również ze sposobem, w jaki należy interpretować przepisy dyrektywy 98/24 oraz dyrektywy 2004/37. Tak więc, Sąd naruszył prawo, gdy po pierwsze uznał, że zwolnienie przewidziane w art. 58 ust. 2 REACH stosuje się do „substancji”, a nie do „zastosowań”, gdy po drugie podzielił trzystopniowy test przewidziany w art. 58 ust. 2 i nie zbadał w istocie trzeciej części testu („właściwa kontrola ryzyka”) i gdy po trzecie stwierdził, że w szczególności z uwagi na brak dopuszczalnej wartości narażenia zawodowego dyrektywy 98/24 i 2004/37 nie ustalają minimalnych wymagań związanych z kontrolą ryzyka wynikającego z użycia tritlenku chromu w sektorach powlekania powierzchni i galwanizacji.

Drugi zarzut odwołania: zawarte w zaskarżonym wyroku stwierdzenia dotyczące zakresu uznania przysługującego Komisji są błędne:

Jeśli pierwszy zarzut odwołania zostanie uwzględniony, stwierdzenie Sądu, że Komisja prawidłowo skorzystała z przysługującego jej zakresu uznania w zakresie przyznania zwolnienia na podstawie art. 58 ust.2 REACH, jest błędne.

Trzeci zarzut odwołania: niedokonanie prawidłowej oceny zarzutu pierwszego oraz części drugiej zarzutu czwartego:

Jeśli pierwszy zarzut odwołania zostanie uwzględniony, rozumowanie zawarte w pkt 68–69 i 84–85 zaskarżonego wyroku jest wadliwe, w związku z czym należy ponownie zbadać zarzut pierwszy oraz część drugą zarzutu czwartego.

- (¹) Dyrektywa Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 131, s. 11).
- (²) Dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG) (Dz.U. L 158, s. 50).
- (³) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Versailles
(Francja) w dniu 14 grudnia 2015 r. – Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)/Axa
Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS**

(Sprawa C-669/15)

(2016/C 078/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Versailles

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)

Druga strona postępowania: Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

Pytania prejudycjalne

Czy zarządzenia z dnia 10 lipca 2006 r. i z dnia 12 stycznia 2010 r., wydane na podstawie dekretów 2000–1196 z dnia 6 grudnia 2000 r. i 2001–108 z dnia 10 lutego 2000 r., wydanych na podstawie ustawy 2000–108 z dnia 10 lutego 2000 r., są sprzeczne z art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dawne art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską) w zakresie, w jakim stanowią pomoc państwa, która w takim wypadku, ponieważ nie została uprzednio zgłoszona Komisji zgodnie z art. 108 ust. 3 traktatu, wpłynęła na ich zgodność z prawem?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative
(Luksemburg) w dniu 18 grudnia 2015 r. – Berlioz Investment Fund S.A./Directeur de
l'administration des Contributions directes**

(Sprawa C-682/15)

(2016/C 078/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Berlioz Investment Fund S.A.

Druga strona postępowania: Directeur de l'administration des Contributions directes

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy państwo członkowskie stosuje prawo Unii i w ten sposób umożliwia stosowanie karty zgodnie z jej art. 51 ust. 1 w sytuacji takiej jak w niniejszym postępowaniu, jeżeli nakłada ono na adresata administracyjną sankcję pieniężną z tytułu zarzucanych mu uchybień dotyczących obowiązków współpracy wynikających z decyzji nakazowej wydanej przez jego właściwy organ krajowy na podstawie przepisów proceduralnych prawa krajowego ustanowionych w tym celu w ramach wykonania przez to państwo członkowskie jako państwo współpracujące wniosku o wymianę informacji wydanego przez inne państwo członkowskie i uzasadnionego przez to ostatnie w szczególności przepisami dyrektywy 2011/16⁽¹⁾ dotyczącymi wymiany informacji na wniosek?
- 2) W wypadku potwierdzenia zastosowania karty w niniejszej sprawie, czy adresat może powołać się na art. 47 karty, jeżeli uzna, że nałożona na niego wspomniana administracyjna sankcja pieniężna zobowiązuje go do udzielenia informacji w ramach wykonania przez właściwy organ współpracującego państwa członkowskiego, którego jest rezydentem, wniosku o informacje wydanego przez inne państwo członkowskie, który nie ma żadnego uzasadnienia co do rzeczywistego celu podatkowego, tak że w tym wypadku brak jest uzasadnionego celu, i który ma na celu uzyskanie informacji niemających przewidywalnego związku z daną sprawą podatkową?
- 3) W wypadku potwierdzenia zastosowania karty w niniejszej sprawie, czy prawo do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, takie jak ustanowione w art. 47 karty wymaga – bez możliwości ustanowienia ograniczeń na podstawie art. 52 ust. 1 karty – aby właściwy sąd krajowy posiadał nieograniczone prawo orzekania, a zatem uprawnienie do kontroli przynajmniej w trybie zażalenia ważności decyzji nakazowej wydanej przez właściwy organ państwa członkowskiego w ramach wykonania wniosku o wymianę informacji złożonego przez właściwy organ innego państwa członkowskiego w szczególności na podstawie dyrektywy 2011/16 w ramach skargi wniesionej przez posiadacza informacji będącego osobą trzecią, adresata tej decyzji nakazowej i skierowanej przeciwko decyzji o określeniu administracyjnej sankcji pieniężnej ze względu na uchybienie zarzucane temu podmiotowi prawa w stosunku do jego obowiązku współpracy w ramach wykonania tego wniosku?